

JAUME MIRAVITLLES

EL SOMRIURE DE LA REVOLUCIÓ

Definit així per l'escriptor André Malraux, esdevindrà una de les figures més destacades de la comunicació del nou poder institucional català que s'haurà d'adaptar amb el triomf de la revolució durant la guerra civil. Nascut a Figueres (1906), morí a Barcelona (1988) després d'un llarg exili per terres americanes, on conreà el periodisme d'opinió. Destacà com a periodista, polític i escriptor. El seu origen empordanès de la capital del republicanisme federal i la seva formació en la generació dels figuerencs més dinàmics –Dalí, Deulofeu, Puig Pujades...– l'impulsà a la militància política i a l'activisme a través de diverses instàncies –del CADCI a Estat Català per acabar a ERC– tot vinculant-se amb els dos presidents de la Generalitat. Amb Macià participà en el complot de Prats de Molló durant la dictadura de Primo de Rivera i amb Companys s'hi vinculà durant tota la guerra i el primer exili a França fins l'ocupació alemanya. Publicà *Ha traït, Macià?*, *Contra la cultura burgesa*. *De Jaca a Sallent* i *Los obreros y la política* (1932), els assaigs *El ritme de la revolució* (1933) i *Crítica del 6 d'octubre* (1935). Milità al Partit Comunista Català, al Bloc Obrer i Camperol per a catalanitzar el moviment obrer i el 1934 a ERC, a la qual s'oferi i serví incondicionalment fundant el casal Spartacus. Col·laborà en nombroses revistes de les esquerres: *L'Espurna*, *L'Hora*, *Avant*, *La Batalla*... I a la tornada especialment a *Tele-eXprés*.

Secretari el 1936 de l'Olimpiada Popular Obrera, unes insuperables dots organitzatives el configuraren com a secretari ideal del flamant Comitè de Milícies Antifeixistes després de derrotar l'aixecament militar. A l'octubre del 1936 dirigí el Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, instrument de difusió, més que de propaganda, malgrat el nom, molt eficaç en pro de la República i de la Generalitat, tant a l'interior com a l'exterior. Al seu front organitzà activitats a Espanya, Mèxic, França... Comptà amb delegacions a l'estranger, atengué periodistes, promogué accions especials amb una labor de gran qualitat artística i professional, d'incidència social i política. Artífex de l'organització de l'activitat pública, de la dita aleshores propaganda, o sigui, la difusió de les idees, estructurà un organisme modern i eficaç amb seccions autònomes, eficaces i molt dinàmiques que mantindran tota una acció molt rellevant. En cinema –Laya Films–; llibre –Editorial Forja–; dinamització –secció de festivals; gadgets –El més petit de tots...; premsa –*Journal de Barcelonne*, *Nova Ibèria*, *Amic*, *L'Avantgarde*, *Comunicat de Premsa*...–, organització de manifestacions; acció internacional d'agitació i relacions públiques molt eficaç.

Josep M. Figueres
 Historiador
 Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)

“Unes insuperables dots organitzatives el configuraren com a secretari ideal del flamant Comitè de Milícies Antifeixistes”